

Выходитъ по Львову що Святыи
и Суботы (кромѣ рускихъ снажъ о
4-й годинѣ по полудни). Листъ лежа-
тъ въ Бібліотеку підъ назвою «Повістій»
вийходить що 2-й часъ кожного
дня въ пошту, для кожного міста.
Редакція, адміністрація и експлу-
атація часу Ч. 16 підъ Галицією.
Всі звестки, посвідченія і реклама-
нія підуть прописані подъ адресою:
редакція і адміністрація „Діло“
Ч. 15 підъ Галицією.
Рукописи не збергаються тільки на
попереднє застереження.
Подібноке число стоять 10 кр. з. в.

ДІЛО

Предплатна на „Діло“ стоять:
на п'ять років 8 зл.
на п'ять року 4 зл.
на четверть року 2 зл.
за лік. „Бібліотека“ за п'ять років:
на п'ять року 12 зл. на п'ять року 5-
ти зл. на п'ять року 6 зл. на п'ять року 3 зл.
на четверть року 3 зл. на четверть року 1-25
Предплату належить пересилати
зразко (найлучше поштовими пере-
жежами) до: Адміністрація часу „Діло“.
Словошия приймаються по ціні
6 кр. з. в. бѣль однієї строчки початково.
Рекламація неопечатана вѣлький
бѣль порта.

Зъ причинъ великого нагрома
дикія матеріалъ, въдаемо имен-
ніи членъ въ півтора архива.

ЦАРЬ АЛЕКСАНДРЪ II замордований.

День 1 (13) марта розійтъ по сьству
такъ якъ неожидану, а такъ до
глубини потрасаву — якъ до страшної
грозы трагизму. По резії цара Александра
II оточений ескортю вертасъ по-
при Екатеринській казармѣ и Михайлів-
ській паркъ до земового двора, коли
двохъ чи трьохъ злоумышленниківъ, не-
ребраныхъ за роботниківъ, кинуло дів-
бомби, зъ якихъ други внесли смер-
тієносний ударъ, віршиючи цареви ноги
и називши частъ тодува. Сталось се о 1 $\frac{1}{2}$
год. зъ полудня. О год. 3 минути 35
последовала смерть. Часъ и способъ сего
страшного мордества яко показує, якъ
демонична сила руководила потайнимъ,
такъ страшнішимъ, що невидимими ре-
волюціонерами, якъ они мимо всіхъ пре-
зервати и рецесації правительства
їхъ власть удержались при своїй под-
земній діяльності и приступили съ
дерзкою явищю сь тоды до сповнення
своєго грізного заговору, коли здавалось,
що миръ и тишина заволодѣли внутрі
російської державы, а Россія загодилася
до переведенія, если не основнихъ ре-
формъ, то бодай певнихъ удеїшень. Є-
слібы тутъ будо діло лише съ поодино-
чкою, злоумышленникою індивідуаномъ, якъ
се ждала рѣчь съ атентатами въ Ні-
меччинѣ, Італії и Іспанії, то безперечно
се що ико такъ дерзко сповнено мордес-
тво на представитою верховної власти
найбільшої європейської державы не
може обуріти чувства, якъ въ тепері,
але тоды ще не жадібъ ми виснеша
сего позацеремічного чувства грозы, якъ
перейде тепері та вѣсть вѣй уми безъ
взгляду на ихъ принадлежність до сен-
або тої держави, до сего або того па-
рода. Всѣ добре чувствують, що се

криваво-трагичный обиль не единичної
силы але яко съ страшної борбы двохъ
силъ, — борбы, якого значеніе и за-
ключеніе якогоже не лише для цар-
ской родини, не для одної Россіи, але
и для прочихъ державъ. Кто уважно слу-
живъ обилью въ Россії за последній лѣтъ,
съ цѣллю тутъ давнине тои самоне-
діяльнію силы, когда майже безпере-
станно тревожила последніи часами
правительственій сферу Россії, яко вулькаличою силою потрясаючи часу
турецкої війни цьлу соєздливості Россії,
то тутъ то тутъ вибухали скисло-
зію и три разы зъ ряду безъусилино
куснувшись на житіе Александра II. Чи
слідіть слѣдіть и процесъ викрили до-
статочно, що та підземна сила есть на
діль самимъ найдальше научить екстрем-
ію того пізадоволенія, якъ опанувало
последнюю частъ соєздливості Россії
задія строго абсолютистичного правління.
Власне рѣчь тому позадъ пишучи о той
внутрішній борбѣ и о ядрахъ прави-
тельства противъ революційного движенія
сказали якъ: „Иль зъ одненій стороны при-
чина таємничихъ непорядківъ въ Россії
почавасъ въ самій абсолютії а при-
тому відь до крайності здеморалізовав-
ши бюрократізмъ Россії, таєль зъ дру-
гої сторони толькъ сповіщене жаданія
свободы и конституційного устрою державы
може положити конецъ той борбѣ
російської соєздливості съ російскимъ
правлініемъ. Россія не має тепері
пішого выходу, якъ пойти тою дорогою,
якою закінчилася вся революційно-ли-
беральнія діяння цѣлої Європы. Всікі
нині вѣти будуть пропації и еще біль-
ше шкодіній, побольшіть таборъ нездо-
воленій, але не привернуть миру и ладу“.
Крізь трагедію оправдали наші обави
и Россія виши якъ досі передъ тимъ
ражена страшнімъ громомъ царебуйства.
Оцініти вагу сего факту для Россії по-
жна толькъ черезъ оціненіе самого зна-
ченія царствованія Александра II. Треба
пригадати, що съ початкомъ своего цар-
ствованія розпочавъ Александъ II підсл

дуже таїкою ери Николая, рядъ сильнихъ
основнихъ и далікосягаючихъ реформъ,
якії їїлби були дальше розвивалися
природною дорогою, напевно буди було
засиль поставши Россію на робітъ съ
піаністами либеральными державами Єв-
ропы. Однакожъ польське повстаніе 1863
р., перервало розлій сильхъ реформъ и бѣль
того часу зайтичія або звортъ віростъ
противъ, або первінність и недовір-
шність, потра зъ кождою розпочатою а
бѣль перерваної реформы видаюючи не-
доволеніе. Если царь Александъ II, якъ
безперечно положивъ такъ много
заслугъ для Россії въ початкахъ свого
царствованія, якъ привернувъ значеніе
Россії на виѣ кримською війною утра-
чене, — въ последніхъ лѣтахъ не чува
безнечистій перель своимъ власнимъ під-
даннями, якъ рука вищобожденого кре-
пака не охоронила его передъ явною
якостю їго ворогівъ, якъ охоронила
тъ 60-тихъ рокахъ передъ замахомъ Ка-
ракозова, то сираудъ последнія схи-
бленихъ або и совсієвъ задержанихъ ре-
формъ мусили въ страшний способъ роз-
чинитися, коли після такъ майже періо-
дично повторюючихъ покушень закінчи-
лися якъ такъ грізою и скверною ка-
тастрофою. Ось дялого сей страшно
сумній фактъ покрыває такою чорною
хмарою небосклонъ Россії. Царь Александъ III вступивъ на престоль Россії, зде чорна хмара не уступає. Дов-
перевідть діяльності нового царя за-
лежить, чи скоро розгласнится захмареній
небосклонъ Россії.

Але чорні хмари падають не
только на внутрі Россії. Підъ царство-
ваше Александра II здигнулася Россія
до первостепенного вільму въ євро-
пейській концертъ. Особиста дружба
інже царемъ Александромъ II а цвє-
ремъ Вильгельмомъ була основою тѣсного
союзу межи Россією и Німеччиною, она
розвинула долю Франції въ борбѣ съ Ні-
меччиною, а последніи часами стала
індустрию мирної політики європейського
континенту. Тає такъ важна звязъ Ні-

меччини и Россії теперъ хоч явно єще
не розбраялася, але не має вже поруки
слости тривалості, такъ якъ царь Ал-
ександъ III бодай доси николи не заяв-
лявъ симпатій для Німеччини. Чи новий
царь въ виїшній політиці Россії об-
явить свои и свої жени антисимпатії
супротивъ Німеччини, чи зновъ въ ви-
нутрішній політиці визволиться въ підъ
вільму європейско-німечкою партію австрі-
кою, которая доси такъ нефортуно виль-
вала на Александра II, чи поступить
смію новою дорогою, якимъ приклон-
никомъ доси голосила їго опінія загаду
Россії, бѣль сего зависить не толькъ
будучибстъ Россії, але въ дуже значній
часті и будучибстъ Європы.

По вѣчу.

III.

Занытімо теперъ, чи єсть що єть
попытівъ обстоятельствъ, щоби за нами
промовляло?

І наїть не можна отмовити славної
історії, бо жъ не Польща, але Руя бу-
ла тілько валомъ, який васланивъ Ев-
ропу бѣль парвартса азіатського. А хотій
Руя попавши въ татарську неволю не
була богата ізь литературу, завеїгда ма-
ла она свое письмо і свою книгу. И пі-
внійній боролися наші батьки не толькъ
за своє релігійне переконанье, за обрядъ,
за вѣру отцінъ своїхъ, але они боролися
за вѣру за свободу, языкъ и народибстъ.

За тое переконанье жертвували на-
ші батьки не толькъ своє майно, они про-
ливали кровь свою, бідавали свою житіе.

Поістарію, що ті борби були бор-
бами за свободу. Просвіта XIX століття
не була вѣлькою поступила, якби не
борби військъ минувшихъ, въ которыхъ
и наші батьки стояли на передні, безъ
ваги на жертви за свободу.

Коли и наші предки въ той борбѣ
уціли, польськимъ виписавъ наше письмо
іязыкъ, а езітнімъ бідавали огню
руські книги. Чимъ більше тихъ книгъ

она не потрафить загрѣти серця въ слу-
шателю. Тому то вѣй музикальний творы
Лавровского и Вербіцкого такъ сильно и
всегда затріблюють серця слушателю, бо по
можности придергувалися они тутъ
наведеныхъ головинійшихъ условій. Не
кажу, що вѣй ихъ творы самі досконалі;
інже кождѣдѣю людеско, такъ и ихъ творы
мають гденикъ потиби, но въ загадъ
проблизяютъ веюда туто загадну існість
и аромумѣсть.

Безінж теперъ повернемъ до отвітії
на поставлене питанье: чому арії профес-
ора Вахнініна „Чи така наша долі“
такъ дуже подобалася — то донерва
теперъ отвітіїми: тому, бо композиторъ
той арії заговоривъ серцемъ до серця
публичності, бо дісталася до їи серця у-
тертою дорогою. А що єго серце до серця
публичності въуміло промовити, то ід-
шю въ бѣти, що композиторъ тъ єїї
арії порозумівъ текстъ предложеній,
подхопивъ і-бесну хвилю удачної гадки,
убравъ їи ясніми живими красами,
придергавши народного типу, задержавъ
англійську форму, і що ін другій поло-
ниниєї сен арії щасливо приложивъ конт-
расты.

Не вѣй слушателі, не ця публич-
ність інша о сихъ праціахъ, але що тії
правили въ серца панятій и серця въ
отвітіїй формѣ паздь публичності

гдени, мысли, але що они не обніти въ
рѣчь утерії форми, губити въ змач-
ніяхъ просторахъ, стаючи монотонніми,
пенсіями, осадками, і тому цвілюнто
такожъ проходять.

Тіи, про не відмінна ю утерії при-
няті форми, видаютъ въ два блуди:
ін же утерії збо суть за довгій, або за
короткій. Въ відомихъ сила въ узла слу-
шатели ослаблюється; они мучать силу
уваги слушателя, а такъ і пайнаєш
утерії перемінна бѣль користі. Шука-
ють они поступу въ довгихъ формахъ, а
не пытаяться, чи пошина генерації посту-
пила въ терпимості і въ довгій пытре-
ній узлі. Въ закороткихъ формахъ
принадає таю вігористь, що слушатели
змало мають часу і силы, щоби їхъ уз-
ти належній руки вибіроть ізъ пасівнімъ
вистрою перенаси. Приміромъ буде
коротнікі піснішки, якій пласне для
їхъ короткості єдінка разобріть (до ін-
шихъ садеси) повторити музикою, щоби
могли въ пам'яті слушатели юніціи і
загородити понятіе, ви-
шукати юніції.

Въ третій блудъ поїдають они та-
кожъ і таїмъ, що не прикладають єю
уваги до того, щоби поєдинкою музикою
ізъ пасівнімъ творомъ при-
йти не може. Тому то не ѹ однією
музикальною творѣ юніції находиться гарні

ру бѣль себе можна будо отріжити. Чи
єслику пінессе слушатель користі, ісли
тії состаны ізъ цѣлостю утерії тутъ будуть
занізаній, помотаній, таєль помішаній, що
слушатель хотіть і заноткъ музики (не
згадуючи інже о заноткахъ) не може по-
нити, где тії состаны зачинаються, коли
дальше ізъ іншої мысли пересуваються, а
коли занотніяють юніції? Чи такі
утерії музикальний можемъ пізнати я-
сніми та аромумільми? Въ єїї точцѣ
новийній композиторъ вайбільше ошиба-
ються. Ясно отвільне поєдиноки соста-
віївъ укажують они за ѹю трипільного,
шлькітого, вастарблого; имъ хочеи по-
вості, оригінальністі, — і ділито тут-
пніть тії состаны таки, що візьти
віранне ухо тижею вѣтко ѹю отріжити може.
А юкъ слідіть тогу? Такі, що ѹю творы
стають напружени, а власне тому
монотонній ігосади, і ділито подобається
не можуть.

На устороненіе той немилон моно-
тоннії пісні юніції слушати контрастъ робінськихъ му-
зикальнихъ гадокъ. Одностайністъ цвілого
мракаю укрытого, якъ і цвілого жаромъ
пекучого днія прикрите. Таке саме дѣ-
яє ізъ музикою. За тое робінородибстъ
бажить, задоподіє чоловінка. Най буде яка
хоча мудра композиція музикальна, но
коли єї браку контрасту, робінородибстъ
красою — она буде монотонна, осадка,

вынуждено, началися для нашего народа, для русской народности часы пытливейшие, настала темнота, коли постали книги, письменные.

Варандѣ идѣ Австрію почала будитися народність наша, була вношъ пазука, були книжки и преподаваніе русскій, котрѣ духа будили; але и вероги нашї не спали и стоять, той не тревага, доцію, а якъ народнімъ заглядѣ покернуло все майже до попереднаго стану.

Такъ въ нашъ не можна отменити
свѣтлой истории, аль то толькъ всего, з
того не достаточно, щобы бѣродитися и
стонти о плавныхъ силахъ; до того по-
треба еще проснѣти народа и поднесенія
добробыту материальнаго.

Въ послѣднія часы приѣзда по-
лучилъ

нока въ України. За поомочю рускихъ книжокъ промовили до ізліт Котляревскія, Кідкія, Гребінка, Маркевичи, Максимовичи. Шевченко и т. д., а и у наась бтгильницкія... Руекъ книги буди тымъ, будили нашу народностъ. Коли до того излір. 1848 упала неводи тѣла, красно почали розвинатися у наась словесностъ руска. Основано Галицко-Руску Матицю, почили часописи и до сельскихъ хатъ почали доходити рускі книги и давали наадїи на ширшій романій, управили до большу, що у наась не 7 мужжичъ було якъ у Чехії, але на земль ученыхъ рускихъ зобразося ихъ до Львова 99 Руений.

Але ж, і вороти наші не спали. Кілька разів починала підносятися наша словесність, они подвоювали свої зусилі, щоби намъ не дати до життя розкинутиса.

Однакоже привинти належить, що найбільшими нашими ворогами, то ми самі. У насъ не было вистрівості до працї. Коли Чехи вращали совокупніми силами, ми поступали якъ раки. Вирядѣ, коли Галицко-Руска Матиця уснула, залягалося товариство Просвѣты, а за тьмъ и Качковського, та завсігда товариство друге починало може не такъ таємонію. Замѣсть поширати одно товариство, якъ Чехи свою „Matice lidu“, ми роздвоили силы, а гль наслѣдство того ні одно, ні друге товариство не ми достаточно члєвіть; і до того починалося, що ні ту, ні тамъ не було що видачати, бо не було кому писати. Тьмъ часомъ чужинка у насъ розрастася, а своє упадає. Такъ хотій неволи тѣла упала, неволи духа не кончилася. Ще и пынѣ накидався чужий языкъ въ уридахъ и школахъ, а ми по частіи якъ нашої вини не жалюмо що дашти до рукъ народони, щобъ съ учніхомъ спертися неволи духа. А що горше, що многій у насъ засмікували якъ неволи, и якъ колись инди живували за масними єгипетськими горижа-ми, такъ многій у насъ, цінити рдіє слово; они пазыкли до чужого и до чужого заглядають, а своє занедбують, а часто нафть самі пошикають.

отданъ, тому и изнанокъ сердца — икона сердца — остали такими энтузиазомъ перенятъ, что такимъ самымъ широкимъ сердцемъ шампань композиторъ сей арии по-внитаный востанъ.

Дамъ Богъ, щобъ всѣ композиторы
нашихъ музыкальныхъ творбъ такою
самою дорогую до сердца публичности дѣ-
ставались; тогда бы всѣ наши музыкаль-
ные творы были праздничными творами и
окраско нашихъ русскихъ обссинъ, тогда
импониша либы они скѣтами, а слава ихъ
на илки будалы запечено. Думаю, что
паденъ музыкальный репертуаръ въ ру-
скихъ домахъ не поширенъ безъ тои арий
обйтися.

О колько можуть други музичні твори того вечірка сі-тою прією, п. Ванініна врівнятиши — п. Читателі! тепер ам яксе оғінніти потрафлять.

Противно, только коли и кількох довго
мы съ любовию наше слово панувати,
нашу літературу плекати будемо, таъ
довго жаднъ порогъ не зможе насть ани-
цити.

Пленаймо для того нашу литературу, стараїмося донесадити до того, щоби вісь у Чехії чеська — ізкоабі хати рускій могла знаходитися руска книга.

Мы поклоняемся часто на Чехбиз, але чи поступаемо такъ, икъ поступали и поступаютъ Чехи?

Crespi, Kavala,

Dawid Abrahamowicz pośród prostaczków!

Nr 58 урядовой Gazety Lwowskiej
 привнесъ намъ дуже много несподѣянаго,
 цѣлѣнаго — сенацийнаго! Такъ въ „Кро-
 никѣ“ читаемо: „Польскаго гостя выкида-
 ють изъ Варшавы. Есть то austrolaska who-
 na gadajaca, которая, икъ голосятъ, дуже
 плавно говорить по англійски, умѣє мнo-
 жество фразесейцъ, а выражаетъ чистыль
 ить Новѣй Зеландій, а по польски доси
 выучиласъ только одного выражу: „Stasio“.
 Szczeka przy tem jak pies, a udaje psi
 głos do złudzenia“. Очевидно, что „gadajaca
 wrona“ выучиласъ этого единаго польского
 выражу „Stasio“ доперна изъ дорожъ до
 Варшавы, щобъ могла тамъ етъ отпогнѣ-
 нымъ ефектомъ, дебютовать. Есть дальше
 въ тойже „кроницѣ“ загадка о людомъ
 забобонѣ, что это складаетъ сибдоцтво съ

грохежъ подъ изыкомъ, николи не скаже правды, не боится докорить сонячи и готовъ наигрѣти алохиты криву присягу. Сети, також и згадка о концертѣ и-и-и! Рабъ и п-а Россіи, въ которого програмѣ подыбумо точку 3: *David: Andante Scherzo e capricioso*. Але пониже сен „кроники“ бачимо великими буквами „*Zgromadzenie wloscian*“, а оттакъ майже двошалтовый описъ першого дебюту п. Давида Абрагамовича передъ „*prostaszkami*“ — (терминъ урядовы *Gazeta lwowska* означаене селянъ). Не знаемо, ику цѣль мала *Gazeta lwowska*, чъ вѣстованію такъ организаційныхъ, хоть таикъ рѣжнородныхъ фестій, але такъ ику *Gazeta lwowska* никото и явно и простъ не выскажує своякихъ въ спрахахъ „краевої политики“ а только черезъ прибрѣзье отпоганѣдныхъ цинкесорій, — то и сего разу можна догадуватись пешкои закрытои мысли *Gazety* въ вѣстованію повысшихъ сенсаційныхъ актій. Се рѣчъ пешка, що съ неменшою склонностю, ику Варшавине вынуждаютъ вого „цикаваго гости — *australskiej wrogiey gadajacej*“, — мы прочитали такъ сензаційну вѣдомость о „*zgromadzeniu Polscian*“ иль сали „*klasina m'iscianskogo*“ бывше, що хоть оно отбudoся пятницю о год. 11, ани *Dziennik pol.* ани *az. Nar.* черезъ пятницю и суботу не подали ни найменшои згадки о тымъ дѣлѣ п. Давида Абрагамовича. Урядовы *Gazeta* подае, що на заѣданіе львівской ауды повѣтвой (которомъ презесомъ п. Д.

льськихъ громадъ львовскаго повіту
до 200 (?) селинь и 70 обшаробъ. добр-
ихъ, чтобы порозумѣтись що до вношеннї
рекламацій о грунтовомъ податку. Зга-
нчиши о „сермігахъ и кожухахъ“, о ре-
зентантахъ добріхъ обшаробъ и о
їндахъ, замѣча Gaz. Iwów.: „Nie brakło
k e izraelitów, a nawet kilku włościanek
dozna e rezoluntnych“. Якъ нибудь по та-
кимъ ви численно участвуючимъ репрезен-
тантамъ добріхъ обшаробъ, „общинамъ“,
секретарямъ, кенданбонъ, жандѣръ и т.
годѣ погодитись съ шумною називою „zgrom-
adzenie włościan“, все жъ таки можна
изуватися надъ тою силу атракційною
Д. Абрагамовича, коли напи ть „wid-
nie rezoluntne włościanki“ виціпать по-
ухати его викладу о рекламираціяхъ. При-
звезмось однакожъ, что въ содѣржаніи ви-
кладу Д. Аб. поданого Gazet-ю Iwów.
всімъ не можемо переслѣдитись, будь-
бы превезь ради и волскій кандидатъ
посла сельщичкихъ громадъ и чимъ

нибудь пояснивъ селянамъ властиве
значеніе якъ реформы грунтового подат-
ку иъ загадъ, таки справы рекламиації
иъ особенности. Вправдѣ говорить Gaz.
Iwow., що п. Д. Аб. забрали годостъ, «що-
бы пояснити зборянину не толькъ цѣль
зборян але такожъ цѣлый перебігъ ре-
гуляції грунтового податку, значеніе ре-
кламиаційного поступовання иъ спோдбъ, іш-
кій можна осигнути замірену цѣль», —
але єъ дальнішого представленія довѣдуємо-
ся, що тое «поясненіе» обмежилося на
слови «катасторгъ» и на тойть, ішь очахъ
Gaz. Iwow. геніальність открыто, що ру-
бріка «чистий доходъ», уміщена иль ин-
дивідуальнихъ аркушахъ, сопѣтъ не
єсть квотою нового податку грунтового!

Ціле дальнє справовання Gaz. Iwów. о „поясненяхъ“ п. Давида Абрагамовича що до перебігу регуляції грутового податку і що до сущності рекламизації за-кrywaється за то якою мистичною мракою, якоба, котру толькі ідекуди перекрадається властива думка п. Д. А-ча сонсімъ не ведучя до пояснення. Бели пр. Gaz. Iwów. дальнє величав яко найкрасшу сторону бесѣды Д. А-ча, що „не будо иъ иѣй ніякої пересады, которая иль темать грунтового податку такъ легко вкрадаєся, що, дальнє, не заключає иль себѣ ніякихъ прекримінацій, któreby w umyslach wlosciańskich mogły być dziwacznie pojête, щонаконецъ „не апірмували селянъ, не затревожували ихъ але противно успокоювали и потешали“, — то читатель „Дніла“ дуже добре можуть офінити, ику цѣль мала тая спланена бесѣда и чи спраподѣ могла она „селянамъ“ пояснити тую такъ многоважну справу. А коли прочитаемо дальній уступтъ: „особенно успокоюючимъ будо занелене бесѣдникъ (Дан. Абрагамовича), що львовской

пойстъ „ще не най-горше вышошъ на КЛЯСОВАЮ, бо беспъднъкъ выеднаетъ для него изъ красейшъ комиссіи богато змѣя на лучше“, то мы не только порозумѣли въластиву цѣль такого „поясненія“ изъ передодни выборбѣть посла, але спрѣвѣтъ готовъ вгодиться съ Gazet-ю Iwou., що таки беспѣда була и могла бути призначена лише „dla prostaczkow“, щобы ихъ „успокоити и потѣшити“. Вже и сама Gazeta Iwou. недовѣрия переконуючай цѣль такого высказыванія и потѣшавши лише, что „prostaczkowie zapewne zrozumieli tak gruntowny a przytem tak jasny i zrozumiały wykład“. Шкода только, что Gaz. Iwou. не подала сего „gruntownego“ выкладу, а особенно не вычислила тыхъ „улучшень“, икіи мажь выеднати п. Дав.

Абрагамович вѣдь англійцемъ классованіи
релинскихъ грунтобѣ изъ краевѣйской ко-
мисії! Намъ бодай вѣдомо, что послѣ у-
становы классованіе грунтобѣ переводили
въ вѣтвистой комисії а не красава комисії,
что исправѣвъ поѣтвистой комисії предкла-
дали свои операты краевѣйской комисії (англі-
юно подкомісії), але такъ послѣдна мала
лишь переглянути, одностайность
праць всѣхъ комисій поѣтвистовыхъ провѣ-
нити, въ поѣтвистовыхъ выказавъ вложити
главный выказъ краевѣйшаго чистого дохо-
ду и предложити всѣ операты краю ми-
нистерству. Знаемо дальше, что новела
о р. 1880, приписуюча предложеніе сихъ
оператовъ до дні 1 цвѣтня 1880, забетана
голосована ить Вѣстнику законодательствѣ
государственныхъ дні 30 марта 1880, что отже стро-
ко беручи до такого перегляду при вѣст-
ной опубликованіи и поѣтвистной працѣ поѣт-
вистыхъ комисій линився краевѣйской комисії

частство только что наибольше количественейшая часть а находитъ часъ дѣлъ 30 марта 1 цвѣтнія 1880. Пытаемоси отже, коли и икій улекшеннѣ нынѣшнаго п. Давидъ-Брагамовича для сельничькихъ грунтѣтъ ѿѣ взглядомъ ихъ, классований? Специальныхъ результатовъ классований грунтовъ изъ Любенскому походить мы не знаемъ, не доказалисьмы о нихъ такожъ ничего къ урадовому коммунику Газ. Iwowa, дебютѣ п. А-ча, але замѣмо передъ бую коммунику о рекламицахъ умѣреный изъ Gaz. Nar. и изъ „Czas-ї“ гдѣко напечеріе „сельничького збору“ изъ Іщањскому касину. Говорить, что п. Давидъ-Брагамовичъ бѣлъ часу сноси такъ не-

цилівкою закінченою полемікою съ п.,
неромъ разъ на все майбъ зрешити
на всій правописній, економічній та
литературній діяльності на писмѣ. Тоже
зміло здійсниться ми побачимо що
що ино зарадианськъ комунікації
експромітіяхъ подіється: Абрагамовичъ
говорить, що тутъ толькъ юридичний
істотичній, а сама речь написана
претаремъ, але ми радо признаємо
комунікацію духовною ідеяностю а
А-ча, такъ якъ бути їть найгіршою
наважити єго соїї присвоюти чергову
зъ виличитиши єго изъ пам'яті, що
може стати тымъ „грунтovнимъ викликомъ”
робити популярний ефектъ хотіть
prostasckach i wiadocznje rezoluciayus
sciankach". Отже же єть того комунікації
вони будуть може (если єсть ми сего зъ
нине вже передъ тымъ не знали),
перше досі напійти не вейти видали
индивидуальні аркуши, що єуть
грунтovихъ комісіяхъ не ма єще по
нинъ табель класованія вразъ єть сию
звордешнихъ грунтобгъ, що іаконець
съ реєстру класового, безъ котрою
експроміті що до хібного заклісані
єши майже неможливою, не зостане
пересланий громадамъ. Тімъ замітимо
зотyчать очевидно передовсімъ
львовского поїдту, а супротивъ та
стану рѣчії пытаемо, якъ змігъ
А-ичъ переквалювати, що львовскі
війтъ „выйшовъ єще не найгіршою
класованію” і що се іменно єго час
коли донедавно по основнімъ перег
наваже сказанихъ операторъ можна бъ
згайдно переследити, якъ „вийш
тельне на тоймъ класованію і чи тутъ
загалъ они обовязаній до ікони єї
здичності, особливо ѹи шляхтичами”
Д. А-чу єть особливості?

Селижк п. А-ичъ маєть из дуже
головний результат класифікації в
сонаані, то хиба треба поінітити від
півдового забобону, паведеною під
н-лф Gazet-ы Iwow., щобъ понити
такого дебюту п. Д. А-ча передъ
стачками^и о користності класика
ильбовськимъ поінітити. Щобъ не стига
 себѣ заміту а бодай підозріння парти
ти покличемося на півурядового
з Gaz. Iwow. на краківській „Czas“.
Документація піденьського кореспондента,
чи^и (Nr. 5 въ р. 1881) оплачувалась
личина из підстави новопереведення
головнії грунтowego податку (при загаль-
установленії головнії суми сего під
37,558,604 ар.) грунтowego податку въ
обміню до доси оплачуваного о 94
р. с. е. о 20-7% бльше.

Глиняна	Догорін- ський південний поділочі.	Новий поділочі.	більше ар.	%
Краснопіль- ський район,	1,463,474	1,540,497	76,933	5,3
Лисичанський район,	1,716,338	1,949,569	233,231	13,6
Тернопільський район,	1,432,520	2,070,496	637,975	44,5
Ракитський	4,612,332	5,600,471	948,139	20,7

Такъ отже бачимо, що въ здѣшній районѣ, изъ котрѣмъ п. Д. Аре-
нъ ревиндикує для себе вѣдь "бѣль" такъ велику відчільність, якъ
занесеніемъ податокъ грунтоземель-
наго земледѣльческаго землі въ
31 ар. с. с. о 13·6%.

Пригадаймо собѣ дальше изъ сбѣйна крейдка⁴, что изъ звѣзда⁵ описано чистый доходъ 1^{1/2} пересѣчено на 49%⁶ кр. а 1^{1/2} простирая культуры пересѣчено 22%⁷ кр., отже майже о 4%⁸. Вирапаудѣ панъ Давидъ Або⁹ вынайшовъ токъ послѣ думкъ гениальныя поисченіе, що рѣ¹⁰ дивидуальныя арикушахъ¹¹.

должек" не означает сколькости налога, а же замечает "простачкомъ" сколькость для походинокого господаря известно, что членъ большой доходъ тыхъ, большая квота налогу припаде на группу, на дадъ "простачкомъ".

Возьмемъ же теперь отъ точекъ
самъ львовскій поѣтъ. Всіи земель ма-
еъ тѣмъ поѣтъ мала поѣлѣсть менше
лишь о одну третину болѣе наѣ
тичить самого лѣса, то мала поѣлѣсть
лишь 40 разъ менше лѣса якъ велика по-
ѣлѣстїи (1.346 морг.) есть счезающо ма-
лое изъ ворѣнію такъ до лѣса великое
якъ и до скѣльности прочихъ куль-
туръ. Еслибы чистый доходъ изъ лѣса
былъ обчисленъ після спрашиваніи
изъ земли обчисленнаго доходу грунтового
600.000 (точно 603.727 ар. 79 кр.) припа-
добы на малу поѣлѣсть 400.000 ар. а на
львовскѣмъ поѣтѣ изъ земли належачо
до великої поѣлѣстїи есть болѣе якъ
половина лѣса (бо на 85.000 морг. есть
44.000 лѣса), а неъ иѣдозо изъ статіи
"Подвойна крейдка" изъ львовскѣмъ ра-
йонъ доходъ изъ одного морга лѣса изъ при-
подѣлано до прочихъ культуръ вѣстаго о
4½ раза ниже обчисленный (49½ кр.) иль
(2 ар. 22½ кр.), то очевидно и больша
половина изъ повышенной суммы чистого до-
ходу 200.000 ар. припадаючи на вели-
кої поѣлѣсть львовскаго поѣтѣа обніжится
о 4½ раза ниже, значить на велику по-
ѣлѣстїи припадае чистого доходу изъ кру-
гихъ числахъ около 122.222 (отже о
77.778 менше), а га тое припадае на малу
поѣлѣсть 477.778 ар. "чистого доходу",
о есть о 77.778 ар. болѣе. Тіи ци-
фры суть взятіи изъ заокругленію, хоть
къ дѣйствіи стосуночъ змѣнился еще
больше на искористь малої поѣлѣстїи.
Щожъ думалъ п. Давидъ Абрагамовичъ,
чи сей "чистый доходъ" не мае никакого
значенія для скѣльности податку, если до-
ходъ изъ земли малої поѣлѣстїи, которая
лишь о ½ чаетъ болѣе грунту иль
велика поѣлѣсть, обчислено майже чо-
тыри разы болѣе якъ для великої по-
ѣлѣстїи?

Быть се вправдѣ наслѣдство класи-
фикації, противъ которой теперь не дастся
ничего зробити, — наслѣдство, которое че-
резъ блудне заклясцованье еще толькъ изъ
богатшій жірѣ паросте до разной несправ-
едливости. Але коли п. Д. А-ичъ такъ
великій знавець „катастру“, коли бысь
коиче быть кадиль польскихъ газетъ має
вырости до величины Красеччуновіча П.
коли быть наконецъ такій „прыятель люду
и простачкій“, чомужъ то быть не скли-
кають „простачкій“ по обѣщанню тарифы
класификаційной, надъ которой поправкою
изъ „користь селянъ“ быть такъ даже мажъ
труднитися п. краінскай комисіі, чому не
скликнаго быть ихъ тогда, щобъ поучити
для чого то и на чю користь, хочьбы
лише изъ любовісбомъ районѣ, оффіціено чи-
стай доходъ перестично изъ 1 зорга лѣса
на 49²/₁₀ кр., а изъ вѣнѣкъ прочихъ куль-
туръ на 2 ар. 22³/₁₀ кр., для чого именно
изъ любовісбомъ районѣ недопущено до по-
вѣтовыхъ комисій шаунікеныхъ а и и
одного заступника селянъ — чи тъ его
ожахъ „простачкій“, ба извѣтъ ни одно-
го руского спашчника, чому то не поу-
чить тогда п. Д. А-ичъ тыхъ „простач-
кій“, чи не будобъ имъ порадно рекла-
мувати противъ тарифы класификаційной
такъ пересадно фанеризующои избившими
оффіціеномъ, доходу изъ лѣбягъ велику
посѣльствъ? А! не булибы рекриминації
пѣдшестуе Gaz. Iwowa, якъ „боронѣ п. Д.
А-ичъ, рекриминації „któreby w umyślach
włościelskich mogły być dziwacznie poje-
te“ — zwlaszcza w przededniu wyborów
posta do rady państwa!

Але верхи м'я до самого клісовання.
Поменчень блудного відсановані атейні

не належать до рокримації, бо їх па-
ся § 37 ч. 5 можна рекламувати за-
хідного підтигнені до тарифів експлуата-
ційної. Що ж говорить добутуючий
«п'ятірка простачків» із тієї справи? Педовінські, чи справа здані Gaz. Iwów.
може не пропустило дотичного уступу
«популарного а осьового викладу», за-
гадаючи до оригиналу його викладу із
Gaz. Nat. І що ж додідукомо? Від тог-
охъ п-і наразі разу в. А. А-чи при-
несли § 37 бтъ 1—4, але в точці б-б
никсъ забува. Отакъ при конці своєї
роноїдки відаде лише ідентично о «хібноть
обчисленю площини, доходу грунтового
і «niewłaściwej bonitacy». Силитеся доказ-
ати, що сен справы не можна лішити
самими громадами і накликав, що тымъ
звинний заститься «odnośnie Wydziału ro-
wiatowego». Яка то порушаюча до глибини
серца великудущість, супротивъ «про-
стачків»! Ви Іване, Семене, Кондрате
Простачки, ви можете клопотатись відъх,
що хочете, тільки лішіть намъ «nie-
właściwą bonitacę», лішіть ціку точку
із § 37, ви того не розумієте, ми за-
даємо все зробимо*) із «odnośnych Wydzia-
łach powiatowych», тыхъ самихъ, котрі
такъ славно і сь нашою користю
яже досі заступали, таємъ що «ви еще не
допонимаєте ще секретарь ради и Теофіл
Меруношчъ свою зъ внесеніємъ: «справу
рекламації противъ виселдіть грунто-
вого катастру узявши за спбльну спра-
ву відъ хъ властителівъ грунту безъ
важницї стану, тожъ відъ властите-
лівъ великихъ і малыхъ посіловітій по-
лучитись для спбльного а
точного переведенія сен чинності». Да-
ле отдаєши справу рекламації, «особенно
я скілько они дотичати niewłaściwej bo-
nitacy», підъ руководство і дозвілъ ради
спбльової. Таке scherzo са capricioso будо-
вітрандѣ бтвоїднимъ закінченіемъ по-
передного Andante, хоче не знаємо, чи
властиливъ авторомъ сего бути David чи
Teofіl. Ізъ бткъ жъ береся наразі така
великудущість і длячого она такъ ду-
же опікнулася тою 5-ю точкою о хібноть
експлуатацію? Длячого із ціломъ тоймъ
«грунтовомъ» викладъ нема і вгадки о
тому, що можна рекламувати не толькож
заглядомъ своїхъ, але такожъ і загля-
домъ чужихъ грунтобъ, а именно загля-
домъ двбрскихъ? Чи може длячого, що
дохбдъ із двбрскихъ грунтобъ, якъ насл-
яддію універсал Gaz. Nat., «майже исхода-
єть виспе оцінений, якъ дохбдъ зъ
тужъ положенихъ грунтобъ селян-
скихъ»? О такій великудущість есть для
насъ неимовірна, напіть із, навечері
виборівъ! Ми знають і тутъ покличемося
на колегу Gazety Iwów, і сочевимъ дал-
ького бтъ симпатій а тымъ бльше пар-
тійної сторонності для Русинівъ из
Dziennik pol., котрый із статії „Przed-

*). „Успокоеній и потѣшенній“ п. Дави-
А-чевъ, что рубрики „чистый доходъ“ не
означає еще квоты податку, они готовы
справдѣ подишисти мысль рекламиаціи, если
примѣръ изъ Семилѣтія 40 Извѣстій про-
стачакъ, когдѣ всѣ изъ купу разомъ мають
200 м. рѣл., заклассировано 200 моргбнъ рѣл.
до I класса и обчислено на той подставѣ „чи-
стый доходъ“ поѣли классификаціон-
тарифъ (бѣгъ одного морга I класса 9 зр. чи-
стого доходу) на 1800 зр. а п. Д. Абрагамо-
вичевъ приводятъ 1000 мор. хоще можелуч-
шон и нероздроблено рѣлѣ заклассировано до
VI классы и обчислено на той подставѣ „чи-
стый доходъ“ (бѣгъ одного морга VI. кл.
по 70 кр.) на 700 зр. Щожъ се значить
аргументъ комуникаціи Gaz. Iwowa, що у-
нась записано „чистого годуго“ 1800 пр.
а у п. Д. А ча 700 зр.— чистый доходъ
може не то same що податокъ и только
простачки могутъ щось такого думати; вы
не будете платити такого великого податку
а п. А-чевъ заплатитъ больше искъ вы, бѣ-
зъ мусить платити еще и за мышь и за
гуралько и за порчму и т. д. На щожъ
такъ рекламиувати?

памъ иъ тѣмъ паглядъ глаголъ ѿбъзанъ
поясненіи.

Рекламація, що до хибного відтінення грунту до якої вінські опираються головною та тільки, щоби вказати, що долячка парцеля грунтового не отповідає зазначеному установленому для класу, але котрій він закликають, що дохдь та моргта сен парцелі не може бути і не єсті одноюний та доходом, який дає моргта відрізняється від і т. д. Отже ж вгаданій статті Dzień, роз. хоча дуже логично і не подносячи покридання сказати, що автор (имовірно членъ шацунової комісії), що набрів для I класу (єсть найбільшимъ доходомъ) браво та диверсії грунтівъ, котрій і підприроди та упранії будуть звичайно, але не юзкою, найлучші, і що *złożenie do ekstremów niższych klas* (т. є. клас єсть наименшимъ доходомъ) *ustanowiono za zwyczaj dla ziemieńskich klas* (єсть меншимъ доходомъ) набрів єсть загадкою наименіше доходомъ. А даліше пише: „Komisja udowodniła ustanowieniem takich gruntów wzorowych, że w Galicji właściciele mniejszych posiadłości (włoscianie) gospodarują tam samo, postępowo, sztucznie i nadzorczo na swoich drobnych i porozrzucanych gruntuach, jak i właściciele większych posiadłości na swoich komassowanych, irrigowanych, niwelowanych, drenowanych, pudretowych, kompostowanych, gipsowanych, kostiami lub innym sztucznym pognojem na wożonych gruntuach przy użyciu gorzelni browarów, cukrowni lub tym podobnych fabryk“. Може після цихъ слівъ не нашого компатріота зрозуміє п. Д. А-ті що о ідентичності, о спільноті інтересів малон а великою поєднані при рекламаціяхъ, іменно що до „незластивої бонітациї“, що до блудного закликавання співпадівъ тілько передъ „простаками“ говорити і за то ще казати собі дакувати, — для наць такій „грунтовий вкладъ“, таке „ успокоюванье и потешуwanье“ єсть такъ далеке відъ правди, якъ далеке „gadanie australskiej wrony“ чи англійськимъ чи польськими акцентами відъ правдивої бесіди людекон. Исторія дотеперішньої регуляції грунтового податку, іменно історія складу комісії переведені самого офіцієлю поучила аче же вінъ видоціхъ, що значить та „ідентичність і спільнота“ інтересів малон а великою поєднані и киль на та „спільноті оборони“ вийшли наші селяни. Тепер лукає нагода, уратувати віще будь крихотку справедливості при рекламаціяхъ, въ котрьихъ іменно головну роль отіграє рекламація та причини блудного закликавання і рекламиація загайдомъ двоє ского обшару, а тутъ знову висувають „ідентичність інтересів“ і конче хочуть отвести громады, щоби они боронили Боже не рекламиували єх ринето б, щоби отдалились підъ опіку тихже відъбліві, котрі вже досі залишили нагайдно, и

Признаємо, що до реклами єї трібно помочи фатовихъ людей, але чому же наші „przyjaciele ludu“ не хотять таємно поступити, якъ поступили отъ насъ? Къ хочь не выхвалиючи себе „пріятелями люду“ послы долинно-австрійского сойму, котрій на зборахъ дnia 19 лютого ізъ Відня ухвалили: позвати крайній віддѣль, щобъ виключно лише для самыхъ громадъ (а не для громадъ, и дворобъ спільно) становлено въ кождомъ повітѣ фаховыи людій, котрій мають помагати властите лимъ малыхъ поєдностей при укладанні реклами, а дальше відносно тойже: Віддѣль, щобъ на тую цѣль удалили краївыхъ фондій 20.000 гр. Чому жъ настъ не має той безинтересності?

Подвесіл зи туу спарапу обши
шайше, не толькі юд нагляду на азыл
строванье „народной“ кандидатуры на
сла п. Д. А-ча, але голошю юд нагляду
саму важливость рекламиаций. Насігбіль и
гличій частъ взятия до дѣла и устерег
нарбдъ передъ такими „потѣхами и ус
коенными“, а подати ему сколько мож
власену помочь, иене, правдиве поучен
его интересовъ.

Отъ выборцевъ поѣту яворовскому
одержали мы слѣдующе письмо:

До Выс. Президія ц. к. Намісництва
и до п. п. к. Старости въ Яворовѣ

Замычайно каждый выборы до сейму и до рады державной отбываются изъ Яворовъ въ комнатахъ рады польской. Понеже рада польская изъ Яворовъ известится на поверхѣ, где заходитъ треба черезъ вузкіе стѣни, по вузкимъ, крутыхъ, неудобныхъ сходахъ; понеже убийствія той рады польской складавши въ большомъ (тѣсныхъ) комнатѣ, черезъ который при каждомъ шаборахъ треба переходить или черезъ скло, посередъ бесчисленныхъ агитаторовъ, который тамъ заходитъ не повиний, а однако заходитъ, — именемъ приступите до стола, при которомъ заедаетъ комиссіи; понеже рада польская существуетъ приватными мешканіями, именно черезъ двери, черезъ стѣну, который при каждомъ шаборахъ перемѣняются въ корчму, изъ которой горбакою, пивомъ, цигарами, ковбасами и т. п. и грбши купуются голосы; понеже тамъ до тыхъ мешкань передъ голосованіемъ каждого избирателя-селанца тягнуть на пиньетво, на памову, на перекусство, а скоро тому всему который опреся и не хоче своего голосу прилечи польскому кандидатови, то его за двери изъ оттамъ вытручаютъ, не рѣдко по сходахъ трунуть на дѣлъ и избить, а жандармъ не разъ еще кольбою попранить; понеже селаны-выборцы, о которыхъ знаютъ, что за рускимъ кандидатомъ голосовать будутъ, наѣтъ до мѣтця выбору або совсѣмъ не пропускаютъ, або жандармъ стоятъ на дѣлѣ при входѣ до дому, або другій стоятъ при входѣ до рады польской какъ себѣ показати карту легитимаціи, и ледно избирецъ ту карту въ зашухи добуде, за жандармскими плочами стоятъ польскіи агитаторы, скоро только удастся, карту легитимаціи выдиразъ руки, и самъ се нею стасъ передъ комиссію и голосуетъ; понеже изъ комнатахъ рады польской передъ разпочатиемъ выборовъ и подчастіемъ ихъ тревзанія множество громадится людій ржнного сорта, не-выборцовъ, изъ цѣли агитациіи за польскимъ кандидатомъ; понеже тѣи люди, не-выборцы, численностію свою рѣшаютъ выборъ комиссіи выборочи, бо або самъ приступаютъ на сторону той партіи, для которой агитируютъ, або наѣтъ по дѣлѣ руки въ користь той партії въ гору подносить; понеже изъ радѣ польской изъ Яворовъ при каждомъ выборахъ такое множество злоупотреблений и противозаконности попоиняется, что ихъ всіхъ еписати годѣ: протое просимо, чтобы Высокая Президія ц. к. Намѣтництва во Львовѣ и п. ц. к. Староста изъ Яворовъ принипи все выше сказанное до ласковой вѣдомости, для переведенія предстоящего выбору посла до рады державной на днѣ 17 л. марта с. р. до того дѣла назначилъ конечно комнаты самого ц. к. старосты. Тамъ хоть така велика череда не-покликаныхъ агитаторовъ, съ грбши и безъ грбши не буде мала приступу, а жандармы захонаются може легальнѣйше икъ то при давнѣйшихъ выборахъ изъ

Вирочімъ всякий, покликаній и непокликаній агитаторы дали собѣ уже у насту-
пихъ при прапорахъ.

Вз. Яворовъ, дни 7-я марта 1881.

Рускій виборць при даенійшиихъ выборахъ
и до слѣдующаго выбору.

Непокоящий въдомости.

Politisches Correspondenz доіг'дуєши
що країна рада школи на мала спонструєти
із галицькихъ школахъ щоразъ більше
віростаючі вороговані месни рускими а
польськими учениками галицькихъ школъ
із той причини виславла на комісію
изъ свого дона інспектора, котрий бы ви-
слідивъ правдивий стаць речі. Атама-
нагъ предложити въ той спарагъ свою
справоюданье, надъ котримъ тепер заста-
нулася країна рада школи, щобы об-
думати дальший средства (weitere Massa-
gehn) для усмирения Русинівъ. Deut-
sche Zeit подаючи туго відомості Pol. Cor-

должеъ къ своимъ сторонамъ увагу, что тутъ ходить о цѣлковитѣ пригнѣстеніи руского элемента на поля школьництва такъ само какъ се виже зроблено на поля политично-державомъ. Першюю жѣрою „умиранию Русинѣй“ маже буты рожжаныи рускою жесты для укладки школьнаго языка, речеъ, что иже, поблишѣ вѣдомостій изъ Вѣдни, мала порѣшити краева рада школьнаго! Якій дальшій мѣры мажеть еще буты предпринять въ тѣхъ цѣляхъ — доси неизѣстно. Масъ толькъ запоситися на то, чтобы противъ Русинѣй „mit aller Strenge vorzugehen“. До тыхъ вѣстій прилучаются еще дальшій, иже находичи помѣ школьнѣцтво, а именно будьтобы б. Е. гр. Намѣстникъ привезши до себѣ третью старостой, поинтогъ Львовъ-Городокъ-Июріевъ поручикъ тымже иже наїусердинѣше попирати и переводити кандидатуру п. Д. Абрагамонича ико „кандидата градового“. Той поспѣдѣніа вѣдомости со всѣмъ не хочемо дати иѣры, мимо катерничности, съ икою ви розсанено, бо есьмо твердо уяснени о безпартійности и строгой легальности бго Евг. гр. Намѣстника. Понеже однакоже вѣть поинтаряся съ представляемъ таихъ специальностій, котрѣй переходить границѣ земельной инвентаріи поговбрскъ, именно будьтобы одному заступникови старости изнѣть изъ-равно склане, що „teraz masz ran sposobnoœ okazać, czyli Pan chcesz służyć terazniejszemu groduwi“ (черезъ попиранье кандидатуры п. Д. А-ча), — то думаемо, що тымъ прислужимося шагальному успокюю иже и показацъ нашихъ краевыхъ сферъ, если демаскующа такій вѣсти, попросимо нашій краевій правительственный сферы, щобы тымъ вѣстимъ, такъ урядово и достовѣрный способъ заперечено, иль и дотычашцій інструкції ви напрямлю тымъ вѣстимъ противомъ, кому садѣда выздно, тымъ больше, що дотеперѣшне поступованье гдяжкихъ органовъ изъ гдекотрихъ селахъ може подати що найменше побѣръ правды тымъ, якъ хочемо вѣрити неправдивымъ вѣстимъ.

Щожи до самой кр. ради школою то похвалимо собі снъстити Всїх заступників нашого ординаріту, чи ему що відомо проєкційнихъ замѣрзахъ противъ рускої народности, а замѣрзеню розширеніемъ рускої комісії школою и що думались здѣлать въ той часъ многоважної справѣ? Позволимо собї дальше звернути увагу Іго Еже, президента кр. Ради школою, що таї рускої сторони нікто не визнає до вороговання противъ польського народа, тымъ часомъ коли польскій дневники, якъ оть пр. доказує крайності експерія и обурююча донесьтія Коломый уміщена въ № 58 „Дієнпікспол.“, не перестають подбюровати противъ рускої народности яко такої и що авторами тихъ папкавильній суть, во частині напіти учитель-Поляки. Русини до крайності обурені таими обильями и занепокойні вѣстями безвагідної проєкції рускої народности, мають новіє право жадти скорого и позитивного поясненія зъ компетентної стороны.

ДОПИСЬ.

Зъ надъ Буга. (Въ спраѣ реклами-
цій.) Не пишу о численныхъ и грубыхъ
ошибкахъ, якими новій аркушъ грунтовой
переполненій, — иль и. пр. що имѣя по-
перекрученій, парцелъ поверхніоаній,
высокобѣтъ податку иле общелена и то до
того степени, що одному господареви изъ
селъ П. място 15 ар. 29 кр. наложено
25 ар. 72 кр., бо все тое дается черезъ
рекламацію направити вѣсли способобы
поданыхъ изъ книжочицъ Тарана „Новій
податокъ грунтовый“.

Хочу бѣть себѣ подати подъ разнаго
нашимиъ возможамъ дѣлъ власнѣй уваги.

1. Онацашанье доходитьъ въ церковныхъ грунтииъ уѣ селахъ дочерныхъ, отданеныхъ отъ помешкани священника о поче милѣ або въ о чѣлу милю изъ рѣбной высокости съ доходами сусѣдныхъ величи- скихъ грунтийъ есть для духовенства даже воспрашиваніе, посанку, глаубестно на тѣхъ селахъ.

дуже несправедливе, посажик гладбистко
изъ тыхъ грустахъ не добре почиличук, а
сынаймутъ ихъ такожъ, тихо, бо нема
изъ нихъ будышкіть. Половину дотаціи
русскихъ санненікібытъ становитьъ власне
такій пардасъ изъ дочернагъ солахъ, изъ
котрій прійдешъ издѣлію высокій пода-
токъ платити. Кто же має тутъ реклому-
вати? Устава о тѣмѣ вить не споминае,
она не више жадныхъ вышитибытъ, але чи
бы не годилося, щобъ обѣ Веси. Конен-
торія отнеслися, куды належитъ, щобъ
занимались и дотычича додатковна устава?

Речь, то тымъ важнѣйша, що при новой
регуляції приходы правительство не
стигає мѣстечности далеко бѣзъ себѣ отда-
лений въ одно, а податки общеселеній послѣ-
теперьшней системы забудутъ высоко въ

2. Чи не мотглоби той. «Пропаганда виготовити на ісъ выпадки рекламиації друкованій рускій бінкеты, котрі бы прійшло легко партіямъ заповінта. Малобіль тое подвійну цѣль, т. в. що люде не відспамалили рекламиації, бо звючи бінкеты передъ собою відспамалили, що то робота не такъ тихка, а по друге вільнили бы тѣ рекламиації по конечности иль вищѣ рускімъ, бо іхъ тдѣмъ вищѣ и бінкеты будили друкованій.

(Уваги до поясненої дописи замітки
мо пъ охѣдующихъ чюлахъ. — Редакція.)

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорська Монархія

(Уступление гр. Коронин.) Якъ вже
въ повідомахъ "Ділъ" було донесено, доте
першій президентъ палаты посланъ гр.
Коронин резигнувавъ минувшою п'ятирічною
зъ достоинства президентури и члена па-
латы посланъ. Передъ тымъ несподіванимъ
фактомъ всіхъ пытавъ внутрішньою політикою
и австрійському парламенту збривши на коль-
ка дійти на задній планъ, а всі газеты
ріжкихъ партій якъ найобширнійше обго-
ворювали мотивы и наслѣдства резигнації
гр. Коронини. Уступивши бть зъ своєї вла-
сної ініціативи. Въ письмѣ до першого
вицепрезидента палаты дра Смолькіи вы-
знас отвергто гр. Коронини, що на крѣсло
президіальне въ палату посланъ важає

его донъріє цѣлон палаты; теперь же, коли послѣдній выпадки его перескѣдчили, що не поѣзда поиного донърія, не може донеше на свойъ становище стояти. Але поинко устана не позволяе ему зложена удаленого достопинства, то биъ мусить також зложити мандатъ посолскій. Отчитане заявленіе гр. Коронини зробило въ цѣлоби палата такъ на правиці якъ и лѣвиці велико враженіе. Головною причиною уоту-ленія гр. Коронини было его заявленіе при Линбахеромъ проектѣ. Президентъ палаты, якъ звестно, мавъ порѣшити, чи законъ Линбахера о зниженіи примусової иуики школьнога нарушас основній законъ а въ наслѣдство того, чи палата рѣшае его двома третинами голосоў, — чи не нарушас, къ ктറомъ то случаю, палата рѣшае простою большинствомъ. Гр. Коронини выскажался по справедливости за другимъ поградомъ, не-користнымъ върхоконституційнимъ. Отъ тога часу върхоконституційна праца почала называть гр. Коронини, колишнаго товарища Гербта и Шмерлинга, ренегатомъ а въ палатѣ лѣвці почали мѣшкатись въ уря-
жаніи въ засѣданіи симъ парламентомъ.

На понедѣльниковом засѣданіи сего ты-
дня выбранный президентомъ налата большинствомъ голосовъ, дръ Смолька, дотене-
шній первый вице-президентъ. Дръ Рех-
неръ, кандидатъ централістичній, о-
сталъ въ меньшинствѣ.
(Налата послѣдов.) 120-то засѣданіе
налата послѣдовъ отбулоеъ изъ патицію, для
избрания и тревишио шесть годинъ. На гоѣмъ
зданіи президентъ гр. Коронинъ склада-
въмъ свою резигнацію. Зѣ порядку
одного приступающаго до дозволенія дебаты
по проекту реформы податку домового.
переходомъ до спорительныхъ дебаты надъ
имъ проекту промышленн. гр. Монти
(альпіаніецъ) и Лайнбахеръ, а по иныхъ
правъ голосъ министеръ скарбу, дръ Ду-

иасовской. На потупъ споси дошои беоды подать исторію дотеперъшнхъ эмагазинъ области установиства изгладъ домового податку и сказъ, что теперъшн проектъ закона дасться оправдатъ тымъ, шо оподаткованье будылкъ треба по можностъ зробнитъ съ оподаткованьемъ грунтовымъ (мочимъ перевестись), чтобы тымъ спосо- бомъ и задосить учинитъ справедливости, чтобы для скарбу державного приблдности аже пожаданного приблдышения доходъ. И закиды централистъ, длячого правительство по предложилъ ройночно съ проектомъ реформъ податку домового такожъ проектъ закона о податку доходовътъ, отноися дра Дунаевской, что по первое за своего короткого урядования не мѧть еще часу проектизъ закона податку доходового выращивать по друго, практика парламентарна за по скѣдныхъ 12 лѣтъ научила, що законъ скорѣ и успѣшнѣше ухваляюся поодинко, одинъ по другому, якъ наразъ. Гармоніи же можи поединокими законами дасться такъ само добре установити ех post, якъ priori. Друга половина бесѣды министръ скарбу имла характеръ личной полемики съ централистами. Дра Дунаевской препоручас палатѣ переходъ до специальнъои дебаты. По тѣмъ замкнено генеральну дебату. Промовляли еще за специальну дискусію дра Грайтеръ (Тирольчикъ) а противъ специальну дискусію генеральный бѣдникъ дра Витжанъ (Триестенецъ). Попослѣднѣхъ словъ спрапоздателя гр. Войцеха Дѣдушицкого и по колыкохъ формальнихъ спросованиахъ приступлено извесеные дра Зиса до именного голосования. Переходъ до специальнъои дебаты припятъ 175 голосами противъ 160. Тирольскій по слы голосували за специальну дискусію и тымъ способомъ автономисты одержали побѣду, которая зъ початку минувшого тыждня буда еще зъ причини нерѣшимости тирольскихъ пословъ заквестіонована.

(Палата пановъ.) Дня 8 марта отбубнулось 32 засѣданіе палаты пановъ. На по-рядку дневномъ спроводаніе комисій для податку грунтового дотычаче земли речиції въ для постуированія рекламиаційного. Въ генеральйй дебатѣ забралъ першій голосъ мин. дръ Дунаевскій поручающи палатѣ принять изъ цѣлости дотычнѹ ухвалу палаты послѣдњь. Въ спеціальнѣй дебатѣ палата принялла въ 5 артикульй въ формѣ ухваленой палатою послѣдњь. Се въ минувшомъ тыхъдни друга побѣда правицѣ въ палатѣ пановъ, бѣ першій разъ побѣда правицѣ показалась въ день передъ тымъ при принятію внесения кн. Сандиаго.

ЗАГРАНИЦЯ.

Нѣмеччина. Нѣмецкій парламентъ радиъ кикушаго тыждня надѣлъ предложеніемъ правительстvenнныемъ а взглядно кн. Бисмарка о змѣй чотырехъ артикуловъ державной конституції, а именно о продовженью періоду ухвалювання бюджету державного и періоду законодателльнаго. Капітлерови головно ишло о бюджетѣ, чтобы бѣль не ухваливалася, якъ дотенерь, що року, але що другій рокъ на два лѣта напередъ. Тымъ чиномъ задумавъ кн. Бисмаркъ зновъ окроїти властъ парламенту. Въ борбѣ той кн. Бисмаркъ въ першої інстанції, въ парламентѣ, отпобѣгъ побѣду. Парламентъ ухваливъ большинство, отославъ предложение до комисії. До побѣди кн. капітлеръ причинивъ коаліції консерватистовъ стъ католицкимъ центрумъ. Дальша судьба предложенія зависить теперь именно отъ кн. Бисмарка, якъ бѣль узиасть и чимъ отвдичить помочь оказану ему черезъ центрумъ консерватистомъ. Пс. Винногорстъ, проводникъ католицкого центра при дебатѣ для 9 марта давъ недвусмисльно зрозуміти правительству, что голосы центра, за змѣюю конституції, пускти правительство окунити концепсіями ческоконфесійнихъ церковно-политическихъ пытанихъ. Огно-спії одинакожъ въ нѣмецкій парламентъ встались въ послѣдніихъ часахъ такъ испопії, що загально предоказують его недалеке овзданье.

Франції. Въ Франції суть теперъ вестія выборъ до парламенту черезъ крутию листъ (Listes-Scrutinie) на по-ладку діонісію. Внесенье тосъ зъ інспіраціи Гамбети вийде посоль Барду. Стано-віше поодинокихъ вильзовихъ личностей і партій ізгладомъ внесено Барду, вже вил-нилось. Гамбета суть за виборами ли-тами. Міністеръ-президентъ Феррі єсть ротинный такому способомъ виборъ. Гам-бета стараєсь президента республіки, Греї, позыкати на свою сторону і ко-мѣтъ ему тое удалось, то реформа виборча складається пересадити толькожко конгломератъ кабінетъ. Але все таки нема дося по-лу, щоби президентъ Греї має впустити артуро Ферріго. Консерваторія, яку має зеви съ Гамбетою, не довела до підного розуміння, а радише непорозумінні въ тоймъ гляді виличила світоти въ найжо оп-имальной формѣ.

Наиболее важной однажды речью
Парижа представляются сразу же из
головнейшего сайта. Жиль Ферр, кото-
рый сразу речь оставил, что живет
Барду, теперь помнит и не забывает, что живет
сам для того внесения заявки, что было ре-
ально за выбору листами не было ре-
зультатом габиетоном. Гамбета хотят сде-
лать все силами, чтобы внести заявку
перейти, то однажды не лучше уделить
его пытались принципиальными. Добро
парламент над тым внесении заявки
зачине аже по величине.

Англія. Ось часу правління въ земельній парламент внесено Гладстона, що президент налати ману право обмежувати безб'єдників, ідеа робота пізнаткової значно спокійнішше. Примусовий сад для Ірландії одержав вже правосудній і на його подставі приступовано вже на леномъ острівъ заразъ въ першахъ вісімдесяти предпослідовихъ і значітъ діяльність приєднені аграрійнихъ земель обнинено ихъ о зраді стани.

НОВИНКИ.

— Е. В. Царь удалилъ санкцію
можь утвержденому законопонѣ що до №
34 закона краевого зъ 30 грудня 1870
зисенію права пропиннія. При съдѣствіи
изъ справахъ пропиннійного права вину
будуть похникувани запрошеній спрѣ-
а сторонамъ має доторгуватися засудъ въ
даныхъ справахъ.

† Непощадна смерть выдерла изъ
9 л. марта с. р. одного изъ национальных
нашихъ патріотъ о. Тита Яворовскаго
священника и учителя въ Покровской
деканствѣ стрыбскаго. Покойный родился въ 1819
роцѣ, а скончался въ 1869 роцѣ. Былъ
цѣлею свое житѣе трудающимъ, тихимъ и
вѣстымъ працѣвникомъ для добра на-
народа. Была то душа золота, желѣза
и харктеру. Мимо того, что умѣлъ
быть въ даже нуждѣнной мѣткѣвости
терпѣніи недостатокъ, неуставалъ бывать
своимъ дѣланію яко правдивый патріотъ.
Покойный лишился вдову и 4 сырыѣ
бесновыхъ изъ нужденій оташъ. Похороненъ
его отбутился дни 11 л. марта с. р. въ
участіи 12 священниковъ. Земля нехѣлѣ
ему первому и вѣчна ему память!

— Смерть царя Александра II. Да (13) с. м. удавался царь до войсковой зджалынъ, где пригладился наинврахъ в ска. О годинѣ 1½ по полуодин часъ

